

sødt og hvor han har erhvervet sin Formue, for at købe en anden og større Gaard. Undtagelsesviis og ad Bevillingsveien at tillade en Sammenlægning udover de 12 Edr. Hartkorn, men dog indenfor den Grændse, som har en langvarig administrativ Praxis Gævd, og som ogsaa af Regjeringen blev foreslaaet, nemlig af 20 Edr. Hartkorn, troer jeg Thinget ligesaalidt vil have Noget imod, som det Medlem af Udvalget, der sidst stillede et Mindretalsvotum, som fik Thingets Billigelse. Denne Bestemmelse indeholdes i det Forslag, der er anført under Nr. 6, hvor der siges, at Sammenlægningen indtil 20 Edr. Hartkorn kan bevilges af Regjeringen, efterat den har hørt Sogneforstanderskabet, naar dette kan ske uden at en Gaard nedlægges, eller naar Jordfordelingen i Egnen er saadan, at Nedlæggelsen af en enkelt Gaard ikke kan anses for betænkelig; derved have vi altsaa optaget den Tanke, som er udtrykt i det oprindelige Udkast § 2, men der, som en saadan staaende og fast Lovregel, efter min Overbeviisning ikke kunde billiges, nemlig at lade den Enkeltes Ret være afhængig ikke af de Forhold, hvori han selv staaer, men af de Forhold, hvori de ham uvedkommende Naboer staae. Som Betingelse for en Retregel er dette utilstændeligt, men hvor de Vedkommende ikke støtte sig paa en bestemt Ret, men kun ad Bevillingsveien søge at opnå en Begunstigelse, er et saadant Hensyn aldeles berettiget. Dette Forslag af en saadan videre gaaende Bevillingsret, der sætter 20 Edr. Hartkorn som Maximum, men intet Minimum, vil formeentlig kunne indtræde, enten dette er 12 eller 16 Edr. Hartkorn, hvorfor jeg antager, at de ærede Medlemmer, der have stillet Forslag om at faae 12 Edr. forhøjet til 20 Edr. eller subsidiairt til 16 Edr. Hartkorn, ville frasælde den Tilføjning, der jo indeholder ganske det Samme, men staaer paa den urette Plads, da det strider mod den Anordning af det hele Lovudkast, som det sidst blev vedtaget af Thinget, hvori man først samlede alle de egentlige Lovregler og dernæst, ligesom i et Tillæg til Loven, sammenstillede de Tilfælde, hvori undtagelsesviis Bevillingsretten maa vedligeholdes som et Supplement til Loven. Jeg kan altsaa hverken stemme for at forhøje

de 12 Edr. til 20 Edr. eller 16 Edr., men forventer paa den anden Side, at Thinget vil villige en Sammenlægningsret indtil 20 Edr. ad Bevillingsveien, og jeg skal anbefale den Affattelse, som er givet her af §§ 1 og 2, der ved at holde Loven aldeles indenfor det ikke mindre i den almindelige Bevidsthed end i Videnskabens og Domstolenes Praxis hidtil uddannede Begreb, vil fjerne de Betænkeligheder, som i sin Tid fra flere Sider bleve yttrede imod Loven. Jeg skal, som en Grund imod baade det principale og subsidiaire Uendringforslag, kun endnu bemærke, at de slutte sig til den Redaction af Loven, som sidst blev vedtaget, og at deres Antagelse altsaa vil udelukke den nu af Udvalget foreslaaede Affattelse, der skulde have Udkastets Klarhed mellem Selveieendom og Fæstegods. Uendringforslagets Antagelse vil altsaa muligt kunne lede til, at Loven i det Hele blev forkastet.

Formanden: Førend Forhandlingerne gaae videre, maa først en Sag afgjøres, som den ærede Ordfører berørte i sit Foredrag. Den ærede Ordfører ønskede nemlig, som det forekom mig, en Forandring foretagen i den af Udvalget foreslaaede nye § 2. Jeg turde maaskee bede om, at det maatte blive nærmere angivet, hvori denne Forandring skal bestaae.

Ordføreren: Deri, at der istedetfor Ordet „ere“ bliver sat „samtidigt blive“.

Formanden: Det kan vistnok synes, som om dette ikke er nogen væsentlig Forandring, men det er dog ingenlunde klart, om der ikke derved fremkommer noget ganske Andet end hvad der oprindeligt var tilfjet. Upaatvivselig er det overmaade misligt at foretage saadanne Uendringer, ikke blot efterat Forhandlingerne i det Hele ere begyndte, men efterat allerede Forhandlingerne over selve det specielle Punkt i Loven ere begyndte. Forinden jeg imidlertid nærmere udtaler mig om, hvorvidt og paa hvilken Maade en saadan Uendring skulde kunne tilstedes, ønsker jeg, at den høitærede Indenrigsminister vilde erklære, hvorvidt der fra Regjeringens Standpunkt er Noget at indvende imod denne Uendring.

Indenrigsministeren: Jeg er ganske forvisset om, at den Tanke, som skulde udtryk-